

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/108/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216218661
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1216218661.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a členov senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobcov: X. G. Y. T. X. F., A.. XX.XX.XXXX, X. Y. X., A.. XX.XX.XXXX, E. W. O. X, W., proti žalovanému: X. Q. W. Y. A. F. X.-XX W..U., O. X, W., IČO: 30 851 599, zast. advokátom JUDr. Jurajom Hladkým, Zadunajská cesta č. 3, Bratislava, o zaplatenie 32,08 eur s prísl., a iné, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II z 3. decembra 2018 č. k. 7C/179/2016-135, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutom vyhovujúcom výroku (výrok II.) m e n í tak, že žaloba sa z a m i e t a.

Žalovanému sa proti žalobcom 1/, 2/ p r i z n á v a nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ sumu 28,42 eura s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 4. 7. 2015 do zaplatenia. V časti o určenie, že vyúčtovanie nákladov za rok 2014 pre byt č. 76 je v položke náklady na "servis výťahov", ktoré boli žalobcom vyúčtované podľa osobomesiacov v rozpore s § 10 ods. 3 zákona č. 182/93 Z. z., súd prvej inštancie konanie zastavil a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že žalobcovia 1/ a 2/ sú bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu č. XX nachádzajúceho sa na 7. podlaží v bytovom dome X.. Č.. XXXX na O. J.. Č.. X Q. W.. Dňa 23. 9. 2004 uzavreli vlastníci bytov a nebytových priestorov v tomto bytovom dome Zmluvu o X. Q. W. Y. A. F. X. - XX W..U., O. X, W.. Podľa čl. XII. bod 3/ zmluvy vyúčtovaním zistený nedoplatok je vlastník povinný zaplatiť na účet spoločenstva do 15 dní odo dňa doručenia vyúčtovania a prípadné preplatky budú poukázané vlastníčkovi do 15 dní bezhotovostne. Dňa 27. 1. 2012 uzavreli žalovaný ako objednávateľ a spoločnosť P. Q., X..H..E.. ako zhotoviteľ zmluvu o dielo č. 05.S.12, ktorej predmetom je vykonávanie servisných činností na zariadeniach MP pessenger 320kg výr. č. 71-100639, MP pessenger 320kg výr. č. 71-100640 a TLV 500kg výr. č. 41716537. Zhotoviteľ sa zaviazal vykonávať na zariadeniach tieto činnosti: a/ pravidelná preventívna údržba, ktorá zahŕňa činnosti za účelom zaistenia preventívnej spoľahlivosti a bezpečnosti prevádzkovania zariadení (prevádzková prehliadka, čistenie zariadení od prevádzkových nečistôt, kontrola nastavenia a zriadenie, mazanie klzných častí podľa predpisu výrobcu, likvidácia nebezpečného odpadu vzniknutého z prevádzky zariadenia, nonstop 24

hodinová služba), b/ odborné prehliadky, ktoré sú vykonávané v súlade podľa vyhl. č. 718/2002 Z. z. a normy STN 27 4002. Cena za vykonávanie servisnej činnosti bola dohodnutá na sumu 180,- eur s DPH (1. MP passenger 320kg - 35,- eur, 2. MP passenger 320kg - 35,- eur, 3. TLV 500kg - 80,- eur, teda spolu 150,- eur bez DPH). Súd prvej inštancie ďalej zistil, že sumu celkových nákladov na servis výťahov za rok 2014 pre celý bytový dom tvorilo 12 faktúr vystavených spoločnosťou P. Q., X..H..E.. na základe uvedenej Zmluvy o dielo č. XX.X..XX. Fakturovaná bola jednak cena za vykonávanie servisnej činnosti dohodnutá v zmluve v sume 180,- eur mesačne (vrátane DPH) a jednak v niektorých faktúrach aj cena za podľa potreby vykonané opravy, ktoré boli vykonávané nad rámec bežnej servisnej činnosti. Na zhromaždení vlastníkov bytov a nebytových priestorov X. XX W., O. X, W. konanom dňa 21. 5. 2014 bolo prijaté uznesenie č. 2, podľa ktorého sa servis výťahov počnúc vyúčtovaním za rok 2014 bude rozúčtovať na osobomesiace v položke Služby spojené s bývaním. Žalovaný vyúčtoval náklad na servis výťahov v sume 32,08 eur s tým, že celkový náklad na túto položku bol 2.705,64 eur, celkový počet osobomesiacov v celom dome bol 2024 a podiel žalobcov bol 24 osobomesiacov.

3. Súd prvej inštancie ďalej v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol: „Podstatou sporu medzi žalobcami a žalovaným bola otázka, či majú byť náklady na „servis výťahov“ hradené z fondu prevádzky, údržby a opráv (ako to tvrdili žalobcovia), alebo majú byť účtované vlastníkom bytov a nebytových priestorov ako úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu (ktorý názor zastával žalovaný). Tu je potrebné vychádzať z vyššie citovaného zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Podľa § 2 ods. 5 cit. zák. spoločným zariadeniami domu sú okrem iného aj výťahy. Podľa § 10 ods. 3 cit. zák. z fondu prevádzky, údržby a opráv sa financujú výdavky spojené s nákladmi na prevádzku, údržbu a opravy spoločných zariadení domu. Podľa § 10 ods. 6 cit. zák. za plnenie spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru sa považuje aj užívanie výťahov. Sumu celkových nákladov na „servis výťahov“ za rok 2014 pre celý dom tvorilo 12 faktúr vystavených spoločnosťou P. Q., X..H..E.. na základe Zmluvy o dielo č. 05.S.12, ktorú uzatvorila táto spoločnosť so žalovaným, a ktorú žalovaný predložil súdu. Fakturovaná bola jednak cena za vykonávanie servisnej činnosti dohodnutá v zmluve v sume 180,- eur mesačne (vrátane DPH) a jednak v niektorých faktúrach aj cena za podľa potreby vykonané opravy, ktoré boli vykonávané nad rámec bežnej servisnej činnosti. Pokiaľ ide teda o náklady na tieto opravy, je celkom zrejmé, že tieto mali byť uhrádzané z fondu prevádzky, údržby a opráv v súlade s § 10 ods. 3 zák. č. 182/1993 Z. z. (podľa ktorého z fondu prevádzky, údržby a opráv sa financujú výdavky spojené s nákladmi na prevádzku, údržbu a opravy spoločných zariadení domu). Podľa § 2 ods. 10 cit. zák. opravou sa rozumie odstránenie čiastočného fyzického opotrebovania alebo poškodenia spoločných zariadení domu z dôvodu ich uvedenia do predchádzajúceho alebo prevádzkyschopného stavu. Je teda nad všetku pochybnosť, že tieto opravy mali byť financované z fondu prevádzky, údržby a opráv, keď tieto činnosti boli aj vo faktúrach označené ako opravy výťahov. Pokiaľ ide o servisné činnosti vykonávané spoločnosťou P. Q., X..H..E.. za dohodnutú cenu 180,- eur mesačne, tieto sú vymenované v zmluve o dielo. Jedná sa o činnosti za účelom zabezpečovania vysokej technickej a bezpečnostnej úrovne zdvíhacích zariadení pri ich prevádzkovaní, konkrétne: a/ pravidelná preventívna údržba, ktorá zahŕňa činnosti za účelom zaistenia preventívnej spoľahlivosti a bezpečnosti prevádzkovania zariadení (prevádzková prehliadka, čistenie zariadení od prevádzkových nečistôt, kontrola nastavenia a zriadenie, mazanie klzných častí podľa predpisu výrobcu, likvidácia nebezpečného odpadu vzniknutého z prevádzky zariadenia, nonstop 24 hodinová služba), b/ odborné prehliadky, ktoré sú vykonávané v súlade podľa vyhl. č. 718/02 Z. z. a normy STN 27 4002. Podľa § 2 ods. 8 zák. č. 182/1993 Z. z. prevádzkou sa rozumie činnosti a prostriedky potrebné na pravidelné udržiavanie spoločných zariadení domu v stave spôsobilom na ich riadne užívanie; za prevádzku sa považujú aj povinné revízie technických zariadení podľa osobitného predpisu. Podľa § 2 ods. 9 cit. zák. údržbou sa rozumie činnosti, ktoré sú potrebné na zachovanie pôvodného štandardu a kvality spoločných zariadení domu, ako aj odstránenie nedostatkov zistených servisnou kontrolou. Zo znenia citovaných zákonných ustanovení a ustanovení zmluvy je zrejmé, že prevažná väčšina činností, ktoré sú popísané v zmluve spadajú pod pojem prevádzka alebo údržba, ako sú definované v zákone. Pokiaľ ide teda o náklady na tieto „servisné činnosti“, je celkom zrejmé, že tieto mali byť uhrádzané z fondu prevádzky, údržby a opráv v súlade s § 10 ods. 3 zák. č. 182/1993 Z. z. (podľa ktorého z fondu prevádzky, údržby a opráv sa financujú výdavky spojené s nákladmi na prevádzku, údržbu a opravy spoločných zariadení domu).

4. Súd prvej inštancie vzhľadom na vyššie uvedené závery uzavrel, že preplatok žalobcov predstavuje sumu 28,42 eur. V súvislosti s výpočtom výšky tohto preplatku súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol: „Vzhľadom na to, že v zmluve o dielo nie je uvedená cena za jednotlivé

čiasťkové činnosti, ktoré sú predmetom zmluvy, ale len paušálna cena za všetky činnosti (180,- eur mesačne), súd pri výpočte sumy, ktorú žalobcom priznal, postupoval tak (keďže nemal inú možnosť, ako zistiť cenu za túto čiastkovú činnosť), že sumu 180,- eur vydell číslom 7 (keďže v zmluve o dielo je vymenovaných 7 čiastkových činností) a následne túto sumu vynásobil počtom mesiacov (12). Celkovo tak ročné náklady na nonstop 24 -hodinovú službu predstavujú sumu 308,52 eur (180,- eur : 7 x 12) na celý dom. Na žalobcov potom pripadá suma 3,66 eur na rok (308,52 eur : 2024 /osobomesiace na celý dom/ x 24 /osobomesiace pripadajúce na žalobcov/), ktorá im bola správne účtovaná ako náklady na plnenia spojené s užívaním bytu. Zvyšok sumy 28,42 eur (32,08 eur /suma nákladov na servis výťahov uvedená vo vyúčtovaní za rok 2014/ - 3,66 eur) mal byť hradený z fondu prevádzky, údržby a opráv, nakoľko sa jednalo o náklady na prevádzku, údržbu a opravy spoločných zariadení domu (výťahov). Preto táto suma predstavuje preplatok z vyúčtovania, ktorú je žalovaný povinný žalobcom vrátiť.“ S poukazom na tieto závery súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom 28,42 eur z titulu preplatku z vyúčtovania a vo zvyšku (ohľadom sumy 3,66 eur) žalobu zamietol.

5. Výrok o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcom aj úroky z omeškania súd prvej inštancie odôvodnil nasledovne: „Keďže žalovaný sa so zaplacením dostal do omeškania, súd ho zviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania, ktorého výška je v súlade s nar. vl. č. 87/1995 Z. z., avšak nie od dátumu 18. 6. 2015, ako požadovali žalobcovia. Podľa zmluvy o spoločenstve majú byť prípadné preplatky poukázané vlastníčkovi do 15 dní odo dňa doručenia vyúčtovania. Vyúčtovanie bolo podľa tvrdenia žalobcov (ktoré žalovaný nesporeoval) doručené žalobcom dňa 18 .6. 2015. 15 - dňová lehota na plnenie tak uplynula dňa 3. 7. 2015 a žalovaný sa dostal do omeškania dňa 4. 7. 2015, od ktorého dátumu súd žalobcom priznal úrok z omeškania a vo zvyšku žalobu v časti príslušenstva zamietol.“

6. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 26. 1. 2017 žalobcovia vzali späť žalobu v časti o určenie, že vyúčtovanie nákladov za rok 2014 pre W. Č.. XX je v položke náklady na „servis výťahov“, ktoré boli žalobcom vyúčtované podľa osobomesiacov v rozpore s § 10 ods. 3 zákona č. 182/93 Z. z., a to bez uvedenia dôvodu. Preto súd prvej inštancie konanie v tejto časti zastavil podľa § 145 ods. 2 C.s.p.

7. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p. a žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania, pretože každá zo strán mala v konaní čiastočný úspech a neúspech.

8. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalovaný a napadol ním výrok, ktorým bolo žalobe vyhovené (výrok I.). Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zmenil tak, že žalobu zamietne. Poukázal na konanie vedené na súde prvej inštancie pod sp. zn. 8C/174/2012 a na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 5Co/443/2014, v ktorom sa rozhodovalo v skutkovo a právne rovnakej veci medzi rovnakými stranami s tým, že išlo o iné obdobie, za ktoré žiadali žalobcovia zaplatiť od žalovaného obdobnú finančnú sumu. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na to, že v uvedenej veci sa riešila tá istá právna otázka, pričom žalovaný ako aj žalobcovia uvádzali presne tie isté právne argumenty ako v konaní o prejednávanej veci. V predmetnej veci odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobu zamietol. Odvolací súd dal v tomto prípade za pravdu žalovanému a jeho odvolacej argumentácii. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol v rozpore s vyššie uvedených rozsudkom odvolacieho súdu. Ďalej žalovaný namietol výšku priznanej sumy súdom prvej inštancie. Postup súdu prvej inštancie v prípade vydelenia všetkých činností spoločnosti P. Q.Y., X..H..E.. uvedených v zmluve o dielo ich počtom (7) nemá oporu ani v zmluve a ani v zákone. Nikde nebolo uvedené, že jednotlivé činnosti majú rovnakú cenovú hodnotu, preto považoval v tejto časti napadnutý rozsudok za arbitrárny. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na tabuľku s prepočtami podielov nákladov bytu pri prepočte na osobomesiace a pri prepočte na majetkový podiel bytu, ktorú predložil v konaní. Náklady na servis výťahov neboli žalobcom účtované ako plnenie do fondu prevádzky, údržby a opráv a všetky peniaze, ktoré žalovaní do uvedeného fondu plnili, zostali v uvedenom fonde vo vlastníctve žalobcov a budú v budúcnosti použité na plnenie z tohto fondu. Žalovaný sa preto nemal ako na úkor žalobcov bezdôvodne obohatiť. Záverom dal do pozornosti skutočnosť, že obyvatelia domu sa dohodli na tom, že bude spravodlivejšie a účelnejšie náklady na užívanie výťahov rozpočítavať a účtovať podľa osobomesiacov, čo je v súlade s § 10 ods. 6 zák. č. 182/1993 Z. z. Žalovaný následne doložil do súdneho spisu rozhodnutie rozsudok odvolacieho zo dňa 23. 10. 2018 č. k. 8Co/619/2015-127, ktorým tento súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobu zamietol. Mal za to, že z uvedeného rozhodnutia jasne vyplýva, že platnosť príslušného uznesenia vlastníkov bytov v bytovom dome nebola súdom

spochybnená. Uznesenie je platné a záväzné. Žalovaný mal za to, že by súd mal na uvedenú skutočnosť prihliadať.

9. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil. K problematike zhody predmetu konania v prejednávanej veci s konaním vedeným na súde prvej inštancie pod sp. zn. 8C/174/2012 žalobcovia uviedli, že v uvedenej veci argumentovali, že suma naúčtovaná v položke servis výťahu predstavuje náklady na pravidelné činnosti výťahárskej firmy na zabezpečenie prevádzky, údržby a opráv výťahov, ktoré sa podľa § 10 ods. 3 zák. č. 182/1993 Z. z. môžu čerpať len z fondu opráv. Žalovaný v tomto spore argumentoval, že pri rozpočítavaní nákladov na prevádzku výťahu treba prihliadať na to, či je spravodlivé všetky položky rozúčtovať medzi všetkých vlastníkov, dokonca tvrdil, že výdavky je možné kategorizovať do niekoľkých okruhov. Súd prvej inštancie uznal návrh žalobcov ako dôvodný, avšak odvolací súd toto rozhodnutie zmenil a žalobu zamietol. V druhom spore v roku 2012 na základe rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý vo svojom rozhodnutí uviedol, že je potrebné rozlišovať náklady na prevádzku, údržbu a opravy od nákladov za užívanie výťahu, ako plnenia spojeného s užívaním bytu, predložili žalobcovia ako dôkazy nákladové faktúry od firmy P. Q. X..H..E.. za rok 2014, ktoré boli rozúčtované medzi majiteľov bytov podľa osobomesiacov a zmluvu od dielo č. 05.S.12 medzi žalovaným a spoločnosťou P. Q.Ý. X..H..E., v ktorej sú určené činnosti, ktorá táto firma zabezpečuje. Ohľadom spôsobu výpočtu výšky preplatku zo strany súdu prvej inštancie žalobcovia uviedli, že išlo o jediný logický spôsob zistenia výšky preplatku, pretože v zmluve o dielo je uvedených 7 rôznych činností a v § 10 ods. 3 zák. č. 182/1993 Z. z. je definované, že nákladové položky za prevádzku, údržbu, servis výťahu a opravy výťahu sa čerpajú a hradia z fondu opráv a údržby, ktorý je zriadený na tento účel. K námietkam žalovaného ohľadom nenaplnenia zákonných znakov bezdôvodného obohatenia boli žalobcovia toho názoru, že porovnávať a prepočítavať náklady za prevádzku, údržbu, servis a opravy výťahu podľa osobomesiacov alebo podľa majetkového podielu je neadekvátne, zbytočné a takýto postup neupravuje ani zák. č. 182/1993 Z. z. Žalobcovia príspevky do fondu prevádzky, údržby a opráv riadne zaplatili, čo preukazovalo aj vyúčtovanie za rok 2014. V prípade žalovaným namietaného a obyvateľmi domu dohodnutého rozpočítavania a účtovania nákladov za užívanie výťahov podľa osobomesiacov boli žalobcovia toho názoru, že tento postup nie je v súlade s §10 ods. 6 zák. č. 182/1993 Z. z. K predloženému odvolaciemu rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/619/2015-127 zo dňa 23. 10. 2018 dodali, že odvolací súd sa nevenoval problému, kvôli ktorému sa žalobcovia domáhali prerušenia konania, ale riešil spor z pohľadu nedostatku aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie strán sporu a nedostatku naliehavého právneho záujmu žalobcov.

10. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal odvolaním napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bolo žalobe vyhovené (výrok II.), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

11. Z pripojeného spisu súdu prvej inštancie sp. zn. 8C/174/2012 vyplýva, že žalobcovia v uvedenej veci proti žalovanému domáhali zaplata 24,34 eur z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré mal na ich úkor získať žalovaný tým, že žalobcovia zaplatili vo vyúčtovaní za rok 2011 24,34 eur za servis výťahov. V uvedenej veci súd prvej inštancie rozsudkom z 18. 11. 2013 č. k. 8C/174/2012-106 žalobe vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcom 24,34 eur s prísl. Odvolací súd rozsudkom z 28. 2. 2017 č. k. 5Co/443/2014-127 spomenutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietol. V odôvodnení uvedeného zmeňujúceho rozsudku odvolací súd okrem iného uviedol: „Žalobcovia ako vlastníci bytov sú povinní podieľať sa na nielen na nákladoch na prevádzku, údržbu a opravu výťahu ako spoločného zariadenia domu poukazovaním preddavkov do FPÚO podľa § 10 ods. 1, ale aj preddavkovo uhrádzať náklady za plnenia spojené s užívaním bytu a následne uhradiť ich skutočnú výšku. Ako je uvedené vyššie, zákon č. 182/1993 Z. z. v ustanovení § 10 ods. 6 za plnenia, ktoré sú poskytované s užívaním bytu, výslovne označuje i náklady spojené s užívaním výťahov. V prípade výťahu ako spoločného zariadenia domu je teda potrebné rozlišovať náklady na jeho prevádzku, údržbu a opravy (hradené z FPÚO) od nákladov za užívanie výťahu, ako plnenia spojeného s užívaním bytu, hradené z mesačných preddavkov za plnenia spojené s užívaním bytu alebo z ich vyúčtovania. V súlade s uvedeným ustanovením žalovaný do vyúčtovania úhrad plnení zaradil i náklady spojené s užívaním výťahu. Sporné náklady za „servis výťahu“, predstavujúce odmenu poruchovej služby, ktorú možno v prípade potreby privolať priamo z výťahu, sú nesporne spojené s užívaním výťahu. Takéto náklady žalovaný celkom opodstatnene vyúčtoval tým vlastníkom, ktorí vzhľadom na polohu bytu alebo nebytového priestoru výťah skutočne používajú a v prípade jeho poruchy môžu dodávanú službu

aj skutočne využiť. Žalobcovia sa na nákladoch servisu výťahu podieľali len úhradou vyúčtovania za plnenia, nešlo o žiaden duplicitný príspevok žalobcov. V konaní totiž nebolo sporné, že náklady na servis výťahu neboli súčasne zahrnuté i ako pasívum do FPÚO. Pokiaľ sa teda na nákladoch za servis výťahu žalobcovia podieľali žalovanou sumou na základe vyúčtovania za rok 2011, plnili si povinnosť, ktorá im vyplýva zo zák. č. 182/1993 Z. z. a žalovaný sa na ich úkor neobohatil. Pokiaľ súd prvej inštancie dospel k opačnému záveru, vec nesprávne právne posúdil, v dôsledku čoho odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu ako neopodstatnenú zamietol (§ 388 C.s.p.). Rozsudok súdu prvej inštancie z 18. 11. 2013 č. k. 8C/174/2012- 106 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu z 28. 2. 2017 č. k. 5Co/443/2014- 127 nadobudol právoplatnosť dňa 16. 5. 2017.

12. Je teda zrejmé, že predmet sporu vo veci vedenej na súde prvej inštancie pod sp. zn. 8C/174/2012 je po stránke skutkovej a právnej zhodný s predmetom sporu v prejednávanej veci vedenej na súde prvej inštancie pod sp. zn. 7C/179/2016. Jedinou odlišnosťou je, že vo veci vedenej pod sp. zn. 8C/174/2012 išlo v porovnaní s vecou sp. zn. 7C/179/2016 o iné vyúčtovacie obdobie a teda aj o inú sumu (preto tiež konaniu v prejednávanej veci nemohla brániť prekážka veci právoplatne rozhodnutej). Odvolací súd je toho názoru, že vzhľadom na zásadu právnej istoty, ktorá je jednou zo základných znakov právneho štátu, nie je možné v prejednávanej veci rozhodnúť odlišne v porovnaní s už právoplatne skončenou vecou sp. zn. 8C/174/2012. Okrem toho, odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s právnym názorom vysloveným odvolacím súdom v rozsudku z 28. 2. 2017 č. k. 5Co/443/2014- 127. Odvolací súd poukazuje najmä na tú pasáž odôvodnenia uvedeného rozsudku, v ktorej sa uvádza: „Žalobcovia sa na nákladoch servisu výťahu podieľali len úhradou vyúčtovania za plnenia, nešlo o žiaden duplicitný príspevok žalobcov. V konaní totiž nebolo sporné, že náklady na servis výťahu neboli súčasne zahrnuté i ako pasívum do FPÚO. Pokiaľ sa teda na nákladoch za servis výťahu žalobcovia podieľali žalovanou sumou na základe vyúčtovania za rok 2011, plnili si povinnosť, ktorá im vyplýva zo zák. č. 182/1993 Z. z. a žalovaný sa na ich úkor neobohatil.“ Odvolací súd je tiež toho názoru, že vyššie popísaný prepočet výšky nároku zo strany súdu prvej inštancie nemá podklad v žiadnom právnom predpise a preto ho nemožno akceptovať. V tomto ohľade sa odvolací súd stotožňuje s odvolacou argumentáciou žalovaného.

13. Z uvedeného vyplýva, že napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bolo žalobe vyhovie (výrok II.), nie je vecne správny. Preto odvolací súd tento výrok v zmysle § 388 C.s.p. zmenil tak, že žalobu zamietol.

14. Výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bolo konanie zastavené v časti určenia, že vyúčtovanie nákladov za rok 2014 pre W. Č.. XX je v položke náklady na servis výťahov v rozpore s § 10 ods. 3 zák. č. 182/1993 Z.z. (výrok I.), nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť. To isté sa týka aj výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá (výrok III.).

15. O nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).